

N:o 40.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 3 maj 1890.

— — — — Andra Kammaren den 3 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående nedsättning i de på viss jord hvilande grundskatter m. m.

(Statsutskottets utlåtande n:o 25.)

Till Konungen.

Uti en till Riksdagen aflåten proposition af den 11 januari innevarande år har Eders Kongl. Maj:t, med förmälan att Eders Kongl. Maj:t vore sinnad att samma dag aflåta proposition angående förändrad lydelse i vissa delar af värnpligtslagen den 5 juni 1885 samt under återopande af hvad som funnes anfördt i det vid Eders Kongl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående statsverkets tillstånd och behof fogade protokoll öfver finansärenden, föreslagit Riksdagen att, för den händelse Riksdagen godkände den angående förändrad lydelse i vissa delar af värnpligtslagen aflåtna proposition, i hvad densamma afsåge ändring i §§ 1, 3, 6, 27 och 52 af nämnda lag, jemväl besluta:

att i de skatter och utlagor, som med tillämpning af bestämmelserna i kongl. kungörelsen den 5 juni 1885, angående nedsättning i de

på viss jord hvilande grundskatter, blifvit nedsatta med trettio procent, ytterligare nedsättning skall, under iakttagande i tillämpliga delar af föreskrifterna i berörda kongl. kungörelse, från och med år 1891 ega rum med 10 procent af det belopp, hvarå nyssnämnda nedsättning beräknats;

att i de fall, der nedsättning i skatt eller utlaga enligt kongl. kungörelsen den 5 juni 1885 bör ega rum, men icke ifrågakommer förr än efter 1891 års ingång, nedsättningen bestämmes till fyratio procent af det belopp, hvarå enligt samma kongl. kungörelse nedsättningen skall beräknas;

att den till Sala bergslag förut utgående, men numera till statsverket indragna grufvedrängshjelpen af hemman inom åtskilliga socknar i Vestmanlands län från och med ingången af år 1891 nedsättes med ytterligare tio procent af det belopp, hvarå den jemlikt kongl. brefven den 13 juli och den 25 november 1887 medgifna nedsättning af trettio procent egt rum; samt

att den ersättning, som jemlikt kongl. kungörelsen den 3 februari 1888 bör utgå till egare af skattefrälsehemman, hvars skattefrälseränta, ehuru varande af den beskaffenhet, som afses i § 1 af kongl. förordningen den 11 september 1885 angående inlösen af skattefrälseräntor, kronotonde, som innehafves under enskild eganderätt, samt arbets- eller hofveriskyldighet till skattesåld kronoegendom icke blifvit af statsverket inlöst, skall, under iakttagande i öfrigt af bestämmelserna i nämnda kungörelse, från och med år 1891 utgå med fyratio procent af räntans belopp, beräknadt på sätt i samma kungörelse föreskrifves.

Hvad Eders Kongl. Maj:t sålunda föreslagit, har icke vunnit Riksdagens bifall; hvilket Riksdagen härmed får för Eders Kongl. Maj:t tillkännagifva.

Stockholm den 3 maj 1890.

Med undersätlig vördnad.